

KONFIRMANDER

Events

Pilgrimsvandring

Dette arrangement erstatter tidligere tiders konfirmandweekend.

Turen starter lørdag kl. 9.00 og slutter søndag kl. 11.30.

I timerne før vandringen fortæller jeg lidt om pilgrimsvandringens oprindelse, historie og mening. Jeg viser også klip fra en TV-udsendelse, hvor Annette Schultz, tidl. præst i Kværndrup, er på vandring.

Lørdag morgen mødes vi i den ene af mine kirker hvor vi samles omkring lysgloben, tænder lys, er stille og jeg repeterer, at pilgrimsvandring ikke er legestue eller dansk vandrelav, men en slags særlig gudstjeneste. Jeg understreger også, at mobiltelefoner, MP3-afspillere og lignende ikke vil blive accepteret. (Der indlægges en pause hver 3. time hvor man må checke sin mobil!!)

Selve vandringsruten går gennem skov og marker her på egnen. Vi går fra pastoratets ene kirke til den anden, en tur på 7 km ad landevejen, men på 15- 17 km i vores regi, fordi vi vandrer ad stier og ud over marker. Vi vandrer af sted i samlet flok, og holder pause ca. hver time. I pausen holdes hver gang gudstjeneste, som forløber således: vi sætter os på jorden i rundkreds, synger en salme, jeg beder en fri bøn, en af konfirmanderne læser en bibeltekst, der er en kort stilhed, hvor enhver mediterer/tænker over teksten, derefter fadervor i kor og velsignelse. Vi slutter med at synge Dejlig er jorden. Salmerne og bibelteksterne har jeg med i lamineret udgave, fordi det ofte er regn- og eller snevejr når vi vandrer i februar måned. Vi spiser medbragt frokost kl. 12.

I starten vandrer vi i én stor flok (22 - 35 konfirmander), men senere splitter konfir-

manderne sig op i naturlige grupper. Lidt senere i forløbet kommer "scorerunden", dvs. at de, der har småforelskelser med i bagagen forsøger at gøre meget vage tilnærmelser mv. I starten er der meget glæde, energi, løben ... men som turen skrider frem går gassen rigtig meget af ballonen. På et tidspunkt skal konfirmanderne gå en og en ... dvs. de bliver sendt af sted ad en bestemt rute med 150 meter mellem sig ..og de holder almindeligvis afstanden. Jeg forklarer, at der skal være tid til ro og eftertanke. Hvert eneste år har vi også oplevet, vi er gået forkert, og må gå 3-4 km. tilbage igen. Vi slutter i sognegården, hvor der serveres kakao og boller, hvorefter vi holder en altergangsgudstjeneste i kirken, (efter samme ritual som dagens øvrige gudstjenester, men med indlagt nadver).

Den indholdsmæssige mening med turen er, at man på 8-9 timer oplever alle de følelser og relationer som mennesker oplever et helt liv: energi, glæde, forventning, forelskelse, gruppedannelse, afvisninger, sult, mæthed, træthed, højtid, total træthed, vrede (når man går forkert) og til sidst udmattelse på både krop og sjæl. Det forklarer jeg konfirmanderne, fordi de ellers ikke selv er bevidste om det ... men min pointe er, at gennem alle disse stadier er man mere eller mindre parat til at møde Gud, og man møder ham på forskellig vis alt efter, hvordan man har det.

Selve arrangementet slutter med, at nogle forældre kører os retur til præstegården, hvor der serveres pizza. Efter lidt fritid ser vi en film. Så går vi op i kirken og reder op til natten, for alle overnatter i kirken til søndag. I kirken er det arrangeret sådan, at man so-

ver oppe i koret omkring alteret, og man taler sammen nede i den anden ende af kirken ved lysgloben. Før vi formelt lægger os, samles vi igen omkring lysgloben til en lille aftenandagt. Derefter lægger ca. halvdelen sig til at sove straks, hvorimod den anden halvdel taler dæmpet sammen, men efter 1-2 timer lægger de sig også. De mange kilometers vandring gør sin virkning.

Søndag morgen er der vækning, oprydning, morgenmad i konfirmandstuen (lavet af et menighedsrådsmedlem) og så søndagens gudstjeneste, hvortil forældrene eksplicit inviteres.

På konfirmanderne fornemmer jeg, at denne week-end lader dem komme nær noget helligt og særligt (Gud?). Ikke at de er afklarede bagefter, men de har en god erfaring af noget

guddommeligt, uden det kan præciseres særlig præcist: "det var rart", "det var trygt", "det var tæt"... Det er nogle af de ord, de bruger om turen.

Jeg vil de kommende år gøre mere ud af den konkrete forberedelse: lave pilgrimsstave og måske bede børnene lave bønner, der kan bruges.

Jeg har taget for let og afslappet på oplægget til vandringen kan jeg tydelig se, efter at have læst bogen om pilgrimsvandring for konfirmander af Elisabeth Lidell og Anette Foged Schultz (Unitas Forlag)

For yderligere inspiration, se evt.

www.pilgrimsvandring.dk